Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

21 päivänä maaliskuuta 2019*

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 1999/31/EY – 14 artiklan b ja c alakohta – Jätteiden sijoittaminen kaatopaikoille – Käytössä olevat kaatopaikat – Rikkominen

Asiassa C-498/17,

jossa on kyse SEUT 258 artiklaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on nostettu 17.8.2017,

Euroopan komissio, asiamiehinään G. Gattinara, F. Thiran ja E. Sanfrutos Cano,

kantajana,

vastaan

Italian tasavalta, asiamiehenään G. Palmieri, avustajanaan G. Palatiello, avvocato dello Stato,

vastaajana,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja E. Regan (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Lycourgos, E. Juhász, M. Ilešič ja I. Jarukaitis,

julkisasiamies: Y. Bot,

kirjaaja: hallintovirkamies R. Schiano,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 22.11.2018 pidetyssä istunnossa esitetyn,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan komissio vaatii kannekirjelmässään unionin tuomioistuinta toteamaan, että Italian tasavalta ei ole noudattanut kaatopaikoista 26.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY (EYVL 1999, L 182, s. 1) 14 artiklan b ja c alakohdan mukaisia velvoitteitaan, kun se ei ole toteuttanut kaikkia tarpeellisia toimenpiteitä, jotta seuraavista kaatopaikoista ne, joille ei ole myönnetty mainitun direktiivin 8 artiklan mukaista lupaa toiminnan jatkamiseen, poistetaan direktiivin 7 artiklan

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

g alakohdan ja 13 artiklan mukaisesti mahdollisimman pian käytöstä, tai kun se ei ole toteuttanut tarpeellisia toimenpiteitä, jotta seuraavista kaatopaikoista ne, joille on myönnetty lupa toiminnan jatkamiseen, saatetaan kyseisen direktiivin mukaisiksi, sanotun rajoittamatta saman direktiivin liitteessä I olevan 1 kohdan soveltamista: Avigliano (Serre Le Brecce), Ferrandina (Venita), Genzano di Lucania (Matinella), Latronico (Torre), Lauria (Carpineto), Maratea (Montescuro), Moliterno (Tempa La Guarella), Potenza (Montegrosso-Pallareta), Rapolla (Albero in Piano), Roccanova (Serre), Sant'Angelo Le Fratte (Farisi), Campotosto (Reperduso), Capistrello (Trasolero), Francavilla (Valle Anzuca), L'Aquila (Ponte delle Grotte), Andria (D'Oria G. & C. Snc), Canosa (CO.BE.MA), Bisceglie (CO.GE.SER), Andria (F.lli Acquaviva), Trani (BAT-Igea Srl), Torviscosa (Caffaro-yhtiö), Atella (Cafaro), Corleto Perticara (Tempa Masone), Marsico Nuovo (Galaino), Matera (La Martella), Pescopagano (Domacchia), Rionero in Volture (Ventaruolo), Salandra (Piano del Governo), San Mauro Forte (Priati), Senise (Palomabara), Tito (Aia dei Monaci), Tito (Valle del Forno), Capestrano (Tirassegno), Castellalto (Colle Coccu), Castelvecchio Calvisio (Termine), Corfinio (Cannucce), Corfinio (Case querceto), Mosciano S. Angelo (Santa Assunta), S. Omero (Ficcadenti), Montecorvino Pugliano (Parapoti), San Bartolomeo in Galdo (Serra Pastore), Trivigano (aiemmin Cava Zof) ja Torviscosa (La Valletta).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Direktiivin 1999/31 1 artiklan, jonka otsikko on ”Yleinen tavoite”, sanamuoto on seuraava:

”1. Tämän direktiivin tarkoituksena on [jätteistä 15.7.1975 annetun neuvoston] direktiivin 75/442/ETY [(EYVL 1975, L 194, s. 39)] ja erityisesti sen 3 ja 4 artiklan vaatimusten noudattamiseksi säätää jätteitä ja kaatopaikkoja koskevien tiukkojen toiminnallisten ja teknisten vaatimusten avulla toimenpiteistä, menettelyistä ja ohjauksesta kaatopaikoilla niiden koko käyttöajan tapahtuvan jätteiden sijoittamisen haitallisten ympäristövaikutusten, etenkin pintaveden, pohjaveden, maaperän ja ilman saastumisen sekä koko maapallon ympäristöön kohdistuvien vaikutusten, kasvihuoneilmiö mukaan lukien, sekä kaikkien niistä johtuvien ihmisten terveydelle aiheutuvien vaarojen ehkäisemiseksi tai vähentämiseksi niin pitkälle kuin mahdollista.

2. Tämä direktiivi sisältää kaatopaikkojen teknisten ominaisuuksien osalta niitä kaatopaikkoja koskevat olennaiset tekniset säännökset, joihin sovelletaan [ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24.9.1996 annettua neuvoston] direktiiviä 96/61/EY [(EYVL 1996, L 257, s. 26)], tuon direktiivin yleisten vaatimusten siittämiseksi konkreettisessa muodossa. Direktiivin 96/61/EY olennaisia vaatimuksia pidetään täytettyinä, jos tämän direktiivin vaatimuksia noudatetaan.”

3 Direktiivin 1999/31 7 artiklassa, jonka otsikko on ”Lupahakemus”, säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä varmistaakseen, että kaatopaikkaa koskeva lupahakemus sisältää vähintään seuraavat tiedot:

– –

g) ehdotettu suunnitelma käytöstäpoistamista ja jälkihoitoa koskeviksi menettelytavoiksi;

– –”

4 Mainitun direktiivin 8 artiklassa, jonka otsikkona on ”Lupaehdot”, säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä varmistaakseen, että:

a) toimivaltainen viranomainen myöntää kaatopaikkaluvan ainoastaan, jos:
   i) kaatopaikkahanke täyttää kaikki tämän direktiivin asiaankuuluvat vaatimukset, sen liitteet mukaan lukien, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 artiklan 4 ja 5 kohdan soveltamista;
   ii) kaatopaikan hoito on siihen teknisesti pätevän luonnollisen henkilön vastuulla; kaatopaikan pitäjien ja henkilöstön ammatillinen ja tekninen kehittäminen ja koulutus on varmistettu;
   iii) kaatopaikkaa hoidetaan siten, että onnettomuuksien ehkäisemiseksi ja niiden vaikutusten rajoittamiseksi tarvittavat toimenpiteet toteutetaan;
   iv) luvanhakija on ennen jätteiden käsittelyn aloittamista jäsenvaltioiden antamia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen toteuttanut tai toteuttaa tarvittavat toimenpiteet taloudellisen vakuuden tai muun vastaavan muodossa varmistaakseen, että tämän direktiivin säännösten mukaisesti myönnetystä luvasta aiheutuvat velvollisuudet (mukaan lukien jälkihoitoa koskevat säännökset) täytetään ja että 13 artiklassa edellytettyjä käytöstäpoistamismenettelyjä noudatetaan. Vakuus tai sitä vastaava on pidettävä voimassa niin kauan kuin paikan ylläpito ja jälkihoito sitä edellyttävät 13 artiklan d alakohdan mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa oman harkintansa mukaisesti, että tätä alakohtaa ei sovelleta pysyville jätteille tarkoitettuihin kaatopaikkoihin;

b) kaatopaikkahanke on direktiivin 75/442/ETY 7 artiklassa tarkoitetun jätehuoltosuunnitelman tai siinä tarkoitettujen jätehuoltosuunnitelmien mukainen;

c) ennen kaatopaikkatoiminnan aloittamista toimivaltainen viranomainen tarkastaa kaatopaikan varmistaakseen, että se täyttää asianmukaiset lupaehdot; tämä ei kuitenkaan millään tavalla vähennä kaatopaikan pitäjän lupaehtojen mukaista vastuuta.”

5 Direktiivin 1999/31 13 artiklassa, jonka otsikko on ”Käytöstäpoistamis- ja jälkihoitomenettely”, säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tarvittaessa luvan mukaisesti:

a) kaatopaikan tai sen osan käytöstäpoistamismenettely aloitetaan:
   i) kun luvassa mainitut asiaan liittyvät ehdot täyttyvät,

   tai
   ii) toimivaltaisen viranomaisen luvalla kaatopaikan pitäjän hakemuksesta,

   tai
   iii) toimivaltaisen viranomaisen perustellulla päätöksellä;

b) kaatopaikkaa tai sen osaa voidaan pitää lopullisesti käytöstä poistettuna vasta, kun toimivaltainen viranomainen on toteuttanut lopullisen tarkastuksen paikalla, arvioinut kaikki kaatopaikan pitäjän antamat selvitykset ja antanut kaatopaikan pitäjälle luvan poistaa kaatopaikka käytöstä. Tämä menettely ei vähennä kaatopaikan pitäjän lupaehtojen mukaista vastuuta;

_ _”

6 Tämän direktiivin 14 artiklassa, jonka otsikko on ”Käytössä olevat kaatopaikat”, säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet varmistaakseen, että kaatopaikat, joille on myönnetty lupa tai jotka ovat jo käytössä, kun tämä direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, eivät voi jatkaa toimintaansa, ellei jäljempänä esitettyjä toimia saateta loppuun mahdollisimman pian ja viimeistään kahdeksan vuoden kuluessa 18 artiklan 1 kohdassa säädetystä päivästä:

a) kaatopaikan pitäjän on 18 artiklan 1 kohdassa säädetystä päivästä vuoden kuluessa valmisteltava ja esitettävä toimivaltaisen viranomaisen hyväksyttäväksi kaatopaikan kunnostussuunnitelma, joka sisältää 8 artiklassa luetellut kohdat ja kaatopaikan pitäjän tarpeellisina pitämät korjaavat toimenpiteet tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi, lukuun ottamatta liitteessä I olevan 1 kohdan vaatimuksia;

b) kunnostussuunnitelman esittämisen jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä lopullinen päätös siitä, voidaanko toimintaa jatkaa mainitun kunnostussuunnitelman ja tämän direktiivin mukaisesti. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet sulkeakseen 7 artiklan g alakohdan ja 13 artiklan mukaisesti mahdollisimman pian ne kaatopaikat, joille ei ole myönnetty lupaa jatkaa toimintaansa 8 artiklan mukaisesti;

c) hyväksytyn kaatopaikan kunnostussuunnitelman perusteella toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä tarvittavat työt ja määrättävä siirtymäkaudesta suunnitelman toteuttamiseksi. Kaikkien käytössä olevien kaatopaikkojen on oltava tämän direktiivin vaatimusten mukaisia, lukuun ottamatta liitteessä I olevan 1 kohdan vaatimuksia, kahdeksan vuoden kuluessa 18 artiklan 1 kohdassa säädetystä päivästä;

d) i) tämän direktiivin 4, 5, 11 artiklaa ja liitettä II on sovellettava vaarallisten jätteiden kaatopaikkoihin vuoden kuluessa 18 artiklan 1 kohdassa säädetystä päivästä;
ii) tämän direktiivin 6 artiklaa on sovellettava vaarallisten jätteiden kaatopaikkoihin kolmen vuoden kuluessa 18 artiklan 1 kohdassa säädetystä päivästä.”

7 Mainitun direktiivin 18 artiklan, jonka otsikko on ”Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään kaksi vuotta sen voimaantulosta. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

_ _”

8 Direktiivi 1999/31 tuli voimaan sen 19 artiklan mukaisesti 16.7.1999.

Oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely

9 Käytyään useaan otteeseen tietojenvaihtoa Italian viranomaisten kanssa komissio lähetti SEUT 258 artiklan nojalla 28.2.2012 Italian tasavallalle virallisen huomautuksen, jossa se totesi, että kyseisessä jäsenvaltiossa oli 102 käytössä olevaa kaatopaikkaa, jotka toimivat direktiivin 1999/31 14 artiklan vastaisesti.

10 Italian viranomaiset ilmoittivat 11.5.2012 ja 8.6.2012 päivätyissä kirjeissään, että mainitun 14 artiklan vastaisia käytössä olevia kaatopaikkoja oli 46.

11 Komissio antoi 22.11.2012 perustellun lausunnon, johon Italian tasavalta vastasi 24.1.2013, 3.3.2014 ja 4.7.2014.

12 Ottaen huomioon Italian tasavallan antamissa vastauksissa esiintyvät epätarkkuudet ja 2.12.2014 annetun tuomion komissio v. Italia (C-196/13, EU:C:2014:2407), jossa unionin tuomioistuin oli katsonut, että Italian tasavalta oli rikkonut SEUT 260 artiklan 1 kohtaa erityisesti direktiivin 1999/31 14 artiklassa tarkoitettujen käytössä olevien tiettyjen kaatopaikkojen osalta, komissio lähetti 19.6.2015 täydentävän perustellun lausunnon, jossa se täsmensi eron nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn ja mainitun tuomion

antamiseen johtaneen vastaavan menettelyn välillä. Komissio totesi täydentävässä perustellussa lausunnossa, että viimeksi mainittu menettely koski toimivaltaisten viranomaisten velvollisuutta tehdä kustakin kyseessä olevasta kaatopaikasta päätös, joka koski joko luvan myöntämistä näiden kaatopaikkojen toiminnan jatkamiseksi tai niiden käytöstä poistamista direktiivin 1999/31 14 artiklan mukaisesti. Se täsmensi, että nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä oleva menettely koskee sitä vastoin niin sanottuja ”loppuunsaattamista” koskevia velvollisuuksia eli velvollisuutta panna täytäntöön toimenpiteet, jotka kyseessä oleva jäsenvaltio on jo hyväksynyt ja jotka voivat koskea kyseessä olevasta kaatopaikasta riippuen joko kyseisen kaatopaikan toiminnan jatkamista koskevaa lupaa tai kaatopaikan käytöstä poistamista. Komission mukaan nämä loppuunsaattamista koskevat velvollisuudet koostuvat siis kyseessä olevasta kaatopaikasta riippuen sekä tarvittavista toimenpiteistä kaatopaikan käytöstä poistamiseksi tämän direktiivin 14 artiklan b alakohdan toisen virkkeen mukaisesti että tarvittavista toimenpiteistä tämän kaatopaikan saattamiseksi mainitun direktiivin säännösten mukaiseksi, mikäli se on saanut luvan toiminnan jatkamiseen saman direktiivin 14 artiklan c alakohdan nojalla.

13 Täydentävän perustellun lausunnon jälkeen komissio antoi Italian tasavallalle 19.10.2015 asti aikaa vastata, minkä Italian tasavalta teki 20.10.2015, 9.9.2016, 13.1.2017 ja 12.4.2017 päivätyillä kirjeillään.

14 Italian tasavalta toimitti 9.9.2016 antamassaan vastauksessa tyhjentävän luettelon käytössä olevista kaatopaikoista alueittain eriteltyinä ja mainitsi neljä muuta käytössä olevaa kaatopaikkaa, jotka eivät kuitenkaan ole nyt käytävän menettelyn kohteena, koska niitä ei ole otettu huomioon virallisessa huomautuksessa.

15 Italian tasavallan täydentävään perusteltuun lausuntoon 13.1.2017 ja 12.4.2017 antamien vastausten valossa komissio ilmoitti, että kuusi kaatopaikkaa oli saatettu direktiivin 1999/31 mukaisiksi.

16 Komissio katsoi kuitenkin, että 44 kaatopaikkaa eivät edelleenkään olleet direktiivin 1999/31 mukaisia, ja päätti nostaa nyt käsiteltävän kanteen.

Kanne

Asianosaisten lausumat

17 Komissio huomauttaa, että direktiivin 1999/31 14 artiklan nojalla jäsenvaltioiden on toteuttava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että käytössä olevat kaatopaikat eli ne kaatopaikat, joille on myönnetty lupa tai jotka ovat olleet jo käytössä ennen 16.7.2001, eivät voi jatkaa toimintaansa 16.7.2009 jälkeen, ellei tämän direktiivin 14 artiklan b ja c alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä saateta loppuun mahdollisimman pian. Tällä artiklalla otetaan komission mukaan käyttöön siis siirtymäkausi, jonka tarkoituksena on taata se, että käytössä olevat kaatopaikat saatetaan nopeasti mainitun direktiivin vaatimusten mukaisiksi.

18 Komissio täsmentää, että kyseessä oleva jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskeva menettely koskee vain loppuunsaattamista koskevia velvollisuuksia, jotka koskevat käytössä olevien kaatopaikkojen käytöstäpoistamiseksi tarvittavien toimenpiteiden toteuttamista viimeistään 16.7.2009 direktiivin 1999/31 14 artiklan b alakohdan toisen virkkeen mukaisesti, tai tarvittavien toimenpiteiden toteuttamista käytössä olevan kaatopaikan, jolle on myönnetty lupa jatkaa toimintaansa, saattamiseksi tämän direktiivin vaatimusten mukaiseksi mainitun direktiivin 14 artiklan c alakohdan nojalla.

19 Ensinnäkin on todettava käytössä olevista kaatopaikoista, joille ei ole myönnetty lupaa toimintansa jatkamiseen direktiivin 1999/31 14 artiklan b alakohdan toisen virkkeen nojalla, että Italian tasavallan olisi pitänyt toteuttaa tarvittavat toimenpiteet poistaakseen kaatopaikat käytöstä mahdollisimman nopeasti ja viimeistään 16.7.2009 tämän direktiivin 7 artiklan g alakohdan ja 13 artiklan mukaisesti.

20 Toiseksi mainitun direktiivin 14 artiklan c alakohdassa säädetään käytössä olevista kaatopaikoista, joille on myönnetty lupa toimintansa jatkamiseen, että jos kunnostamissuunnitelma on hyväksytty ja toiminnan jatkamista koskeva lupa siis myönnetty, toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että kaikki kaatopaikat ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia viimeistään 16.7.2009.

21 Komissio toteaa tässä yhteydessä, että Italian viranomaisten toteuttamissa toimenpiteissä on tiettyä epäselvyyttä, koska viranomaiset ovat toisinaan aluksi päättäneet laatia kunnostussuunnitelman ja ne ovat siten myöntäneet luvan kyseessä olevan kaatopaikan toiminnan jatkamiseen, minkä jälkeen ne ovat myöhemmin päättäneet tämän kaatopaikan käytöstäpoistamisesta. Termiä ”kunnostus” on komission mukaan käytetty myös jopa sellaisten kaatopaikkojen osalta, jotka on päätetty poistaa käytöstä. Nyt käsiteltävässä kanteessa kyseessä olevista 44 kaatopaikasta 22:n osalta on siis mahdotonta määritellä yksiselitteisesti se, onko kyse käytöstäpoistamisesta vai toiminnan jatkamisesta.

22 Komissio toteaa joka tapauksessa, että kyseessä olevien 44 kaatopaikan osalta on niin, että joko tarvittavia töitä niiden kaatopaikkojen, joiden toimintaa oli tarkoitus jatkaa, saattamiseksi direktiivin 1999/31 vaatimusten mukaisiksi ei ollut tehty täydentävässä perustellussa lausunnossa asetettuun päivämäärään eli 19.10.2015 mennessä, tai tarvittavia toimenpiteitä niiden kaatopaikkojen käytöstäpoistamiseksi, joiden toimintalupaa ei ollut jatkettu, ei ollut toteutettu, mikä on tämän direktiivin 14 artiklan b ja c alakohdan vastaista.

23 Italian tasavalta kiistää komission väitteet. Mainitun direktiivin 14 artiklan b ja c alakohdassa säädetyn velvollisuuden, joka koskee päätöksen tekemistä käytössä olevien kaatopaikkojen direktiivin vaatimusten mukaiseksi saattamisesta tai käytöstäpoistamisesta, väitetystä rikkomisesta ja Italian viranomaisten toteuttamien toimenpiteiden väitetystä epäselvyydestä Italian tasavalta toteaa yhtäältä, että toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet lopullisen päätöksen, jolla on velvoitettu poistamaan käytöstä 18 kaatopaikkaa 22:sta, kun taas lopuista neljästä kaatopaikasta, jotka sijaitsevat Puglian maakunnassa, on annettu lopulliset päätökset, joissa on määrätty niiden saattamisesta saman direktiivin säännösten mukaisiksi, ja toisaalta, että komissio ei yksilöimiensä 22 muun kaatopaikan osalta riitauta toimivaltaisten viranomaisten toteuttamien lopullisten käytöstäpoistamistoimenpiteiden pätevyyttä vaan väittää ainoastaan, että on rikottu velvollisuutta saattaa käytöstäpoistamista koskevat työt päätökseen ennen määräajan päättymistä 16.7.2009.

24 Toimivaltaiset viranomaiset ovat Italian tasavallan mukaan useissa tapauksissa määränneet ensimmäisessä vaiheessa kyseessä olevan kaatopaikan kunnostamisesta ja antaneet sille toimintaluvan, minkä jälkeen ne ovat toisessa vaiheessa päättäneet tämän kaatopaikan lopullisesta käytöstäpoistamisesta, koska sitä ei ole saatettu sääntöjenmukaiseksi säädetyssä määräajassa tai koska toiminta on päättynyt. Kyseessä olevan kaatopaikan lopullinen käytöstäpoistaminen on tässä tapauksessa toteutettu panemalla täytäntöön säännökset, jotka ovat sisältyneet yhteen ainoaan toimeen, jolla on hyväksytty sekä kunnostussuunnitelma että käytöstäpoistamissuunnitelma, mikä selittää Italian viranomaisten mainitsemien päätösten väitetyn epäselvyyden, joka on vain muodollinen.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

25 Jäsenvaltioiden on direktiivin 1999/31 14 artiklan nojalla pitänyt toteuttaa tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että kaatopaikat, joille on myönnetty lupa tai jotka ovat olleet jo käytössä, kun tämä direktiivi saatettiin osaksi kansallista lainsäädäntöä eli viimeistään 16.7.2001, eivät voi jatkaa toimintaansa, ellei tässä artiklassa säädettyjä toimia ole saatettu loppuun mahdollisimman pian ja viimeistään 16.7.2009.

26 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä käy ilmi, että mainitussa 14 artiklassa otetaan käyttöön poikkeava siirtymäkausi, jotta nämä kaatopaikat voidaan saattaa vastaamaan uusia ympäristövaatimuksia (tuomio 25.2.2016, komissio v. Espanja, C-454/14, ei julkaistu, EU:C:2016:117, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

27 Erityisesti direktiivin 1999/31 14 artiklan b alakohdassa edellytetään yhtäältä, että toimivaltaiset viranomaiset tekevät lopullisen päätöksen siitä, voidaanko toimintaa jatkaa kunnostussuunnitelman ja tämän direktiivin mukaisesti, ja toisaalta, että jäsenvaltiot toteuttavat tarpeelliset toimenpiteet sulkeakseen mahdollisimman pian ne kaatopaikat, joille ei ole myönnetty lupaa jatkaa toimintaansa kyseisen direktiivin 8 artiklan mukaisesti.

28 Direktiivin 1999/31 14 artiklan c alakohdassa säädetään, että hyväksytyn kaatopaikan kunnostussuunnitelman perusteella toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä tarvittavat työt ja määrättävä siirtymäkaudesta suunnitelman toteuttamiseksi, ja siinä täsmennetään, että kaikkien käytössä olevien kaatopaikkojen on oltava tämän direktiivin vaatimusten mukaisia ennen 16.7.2009.

29 Arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se on perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä unionin tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (tuomio 18.10.2018, komissio v. Romania, C-301/17, ei julkaistu, EU:C:2018:846, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

30 Nyt käsiteltävässä asiassa merkityksellinen päivämäärä on täydentävässä perustellussa lausunnossa asetettu päivämäärä eli 19.10.2015.

31 On kyllä niin, että Italian tasavalta on toteuttanut toimenpiteitä joko niiden kaatopaikkojen käytöstäpoistamiseksi, joille ei ollut myönnetty lupaa toimintansa jatkamiseen, tai toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien kaatopaikkojen kunnostussuunnitelmien perusteella tarvittavien töiden suorittamiseksi.

32 Osapuolten välillä on kuitenkin kiistatonta ensinnäkin se, että seuraavia kaatopaikkoja ei 19.10.2015 ollut direktiivin 1999/31 mukaisesti poistettu käytöstä eikä niitä ollut vielä tämän kanteen nostamispäivänä saatettu direktiivin mukaisiksi: Avigliano (Serre Le Brecce), Ferrandina (Venita), Genzano di Lucania (Matinella), Latronico (Torre), Lauria (Carpineto), Maratea (Montescuro), Moliterno (Tempa La Guarella), Potenza (Montegrosso-Pallareta), Rapolla (Albero in Piano), Sant'Angelo Le Fratte (Farisi), Capistrello (Trasolero), Francavilla (Valle Anzuca), L'Aquila (Ponte delle Grotte), Canosa (CO.BE.MA), Torviscosa (Caffaro-yhtiö), Corleto Perticara (Tempa Masone), Marsico Nuovo (Galaino), Matera (La Martella), Rionero in Volture (Ventaruolo), Salandra (Piano del Governo), Senise (Palomabara), Tito (Aia dei Monaci), Capestrano (Tirassegno), Castellalto (Colle Coccu), Castelvecchio Calvisio (Termine), Corfinio (Cannucce), Corfinio (Case querceto), Mosciano S. Angelo (Santa Assunta), S. Omero (Ficcadenti), Montecorvino Pugliano (Parapoti) ja Torviscosa (La Valletta).

33 Toiseksi osapuolet ovat vahvistaneet istunnossa, että työt kaatopaikkojen saattamiseksi mainitun direktiivin mukaisiksi ovat päättyneet vuosina 2017 ja 2018 eli 19.10.2015 jälkeen seuraavien kaatopaikkojen osalta: Andria (D'Oria G. & C. Snc), Bisceglie (CO.GE.SER), Andria (F.lli Acquaviva), Trani (BAT-Igea Srl), Atella (Cafaro), Pescopagano (Domacchia) ja Tito (Valle del Forno).

34 Kolmanneksi Italian tasavalta on väittänyt istunnossa, että seuraavat kaatopaikat on saatettu direktiivin 1999/31 mukaisiksi: Potenza (Montegrosso-Pallareta), Roccanova (Serre), Campotosto (Reperduso), San Mauro Forte (Priati), San Bartolomeo in Galdo (Serra Pastore) ja Trivigano (aiemmin Cava Zof). Vaikka katsottaisiin, että komissio on voinut saada tiedon Italian tasavallan istuntoa edeltävänä päivänä toimittamista asiakirjoista, joilla on ollut tarkoitus osoittaa se, että nämä kaatopaikat on tosiasiallisesti saatettu tämän direktiivin mukaisiksi, minkä komissio on kiistänyt, on kuitenkin todettava, että tämä vaatimusten noudattaminen – olettaen, että se on näytetty toteen – on tapahtunut 19.10.2015 jälkeen.

35 Lopuksi on todettava Italian tasavallan esittämistä perusteluista direktiivin 1999/31 mukaisten velvoitteidensa noudattamatta jättämiselle, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei voi sisäisen oikeusjärjestyksensä tilaan vetoamalla perustella sitä, ettei se ole noudattanut unionin oikeudessa säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja (tuomio 18.10.2018, komissio v. Romania, C-301/17, ei julkaistu, EU:C:2018:846, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

36 Näin ollen on katsottava, että komission kanne on perusteltu.

37 Kaiken edellä esitetyn perusteella on katsottava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 1999/31 14 artiklan b ja c alakohdan mukaisia velvoitteitaan, kun se ei ole toteuttanut kaikkia tarpeellisia toimenpiteitä, jotta seuraavista kaatopaikoista ne, joille ei ole myönnetty mainitun direktiivin 8 artiklan mukaista lupaa toiminnan jatkamiseen, poistetaan direktiivin 7 artiklan g alakohdan ja 13 artiklan mukaisesti mahdollisimman pian käytöstä, tai kun se ei ole toteuttanut tarpeellisia toimenpiteitä, jotta seuraavista kaatopaikoista ne, joille on myönnetty lupa toiminnan jatkamiseen, saatetaan kyseisen direktiivin mukaisiksi, sanotun rajoittamatta saman direktiivin liitteessä I olevan 1 kohdan soveltamista: Avigliano (Serre Le Brecce), Ferrandina (Venita), Genzano di Lucania (Matinella), Latronico (Torre), Lauria (Carpineto), Maratea (Montescuro), Moliterno (Tempa La Guarella), Potenza (Montegrosso-Pallareta), Rapolla (Albero in Piano), Roccanova (Serre), Sant'Angelo Le Fratte (Farisi), Campotosto (Reperduso), Capistrello (Trasolero), Francavilla (Valle Anzuca), L'Aquila (Ponte delle Grotte), Andria (D'Oria G. & C. Snc), Canosa (CO.BE.MA), Bisceglie (CO.GE.SER), Andria (F.lli Acquaviva), Trani (BAT-Igea Srl), Torviscosa (Caffaro-yhtiö), Atella (Cafaro), Corleto Perticara (Tempa Masone), Marsico Nuovo (Galaino), Matera (La Martella), Pescopagano (Domacchia), Rionero in Volture (Ventaruolo), Salandra (Piano del Governo), San Mauro Forte (Priati), Senise (Palomabara), Tito (Aia dei Monaci), Tito (Valle del Forno), Capestrano (Tirassegno), Castellalto (Colle Coccu), Castelvecchio Calvisio (Termine), Corfinio (Cannucce), Corfinio (Case querceto), Mosciano S. Angelo (Santa Assunta), S. Omero (Ficcadenti), Montecorvino Pugliano (Parapoti), San Bartolomeo in Galdo (Serra Pastore), Trivigano (aiemmin Cava Zof), ja Torviscosa (La Valletta).

Oikeudenkäyntikulut

38 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Italian tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asian, Italian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (viides jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Italian tasavalta ei ole noudattanut kaatopaikoista 26.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY 14 artiklan b ja c alakohdan mukaisia velvoitteitaan, kun se ei ole toteuttanut kaikkia tarpeellisia toimenpiteitä, jotta seuraavista kaatopaikoista ne, joille ei ole myönnetty mainitun direktiivin 8 artiklan mukaista lupaa toiminnan jatkamiseen, poistetaan direktiivin 7 artiklan g alakohdan ja 13 artiklan mukaisesti mahdollisimman pian käytöstä, tai kun se ei ole toteuttanut tarpeellisia toimenpiteitä, jotta seuraavista kaatopaikoista ne, joille on myönnetty lupa toiminnan jatkamiseen, saatetaan kyseisen direktiivin mukaisiksi, sanotun rajoittamatta saman direktiivin liitteessä I olevan 1 kohdan soveltamista: Avigliano (Serre Le Brecce), Ferrandina (Venita), Genzano di Lucania (Matinella), Latronico (Torre), Lauria (Carpineto), Maratea (Montescuro), Moliterno (Tempa La Guarella), Potenza (Montegrosso-Pallareta), Rapolla (Albero in Piano), Roccanova (Serre), Sant'Angelo Le Fratte (Farisi), Campotosto (Reperduso), Capistrello (Trasolero), Francavilla (Valle Anzuca), L'Aquila (Ponte delle Grotte), Andria (D'Oria G. & C. Snc), Canosa (CO.BE.MA), Bisceglie (CO.GE.SER), Andria (F.lli Acquaviva), Trani (BAT-Igea Srl), Torviscosa (Caffaro-yhtiö), Atella (Cafaro), Corleto Perticara (Tempa Masone), Marsico Nuovo (Galaino), Matera (La**

Martella), Pescopagano (Domacchia), Rionero in Volture (Ventaruolo), Salandra (Piano del Governo), San Mauro Forte (Priati), Senise (Palomabara), Tito (Aia dei Monaci), Tito (Valle del Forno), Capestrano (Tirassegno), Castellalto (Colle Coccu), Castelvecchio Calvisio (Termine), Corfinio (Cannucce), Corfinio (Case querceto), Mosciano S. Angelo (Santa Assunta), S. Omero (Ficcadenti), Montecorvino Pugliano (Parapoti), San Bartolomeo in Galdo (Serra Pastore), Trivigano (aiemmin Cava Zof) ja Torviscosa (La Valletta).

2) **Italian tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Allekirjoitukset